

KS. DOLNY JAKUB (1833-1901)

Urodził się 2 lipca 1833 roku w Dusinie k. Gostynia. Był synem Piotra, stróża nocnego, i Marianny z Cichowskich. Od 1846 roku uczęszczał do Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu, korzystając ze stypendium Towarzystwa Pomocy Naukowej (fundusz ks. Piotra Dahlmana). Świadectwo maturalne otrzymał 29 września 1854 roku i następnie do 1858 roku studiował w Arcybiskupim Seminarium Duchownym w Poznaniu i w Gnieźnie. Po przyjęciu święceń kapłańskich w 1858 roku rozpoczął naukę duszpasterską jako wikariusz w Żninie.

W latach sześćdziesiątych był wikariuszem, później administratorem parafii w Rogowie. Czynnie włączył się polskiej agitacji wyborczej w okręgu mogileńskim podczas wyborów do parlamentu Związku Północno-Niemieckiego. 26 października 1871 roku został proboszczem w Niechanowie. W latach siedemdziesiątych był inspektorem szkolnym nauczania religii w parafii w Niechanowie. W okresie kulturkampfu przyłączył się do obrony praw kościoła katolickiego, m.in. podpisując adres do arcybiskupa Mieczysława Ledóchowskiego w 1873 roku, a następnie składając adres hołdowniczy kapitule metropolitalnej (1874). W latach dziewięćdziesiątych występował w obronie języka polskiego w szkolnictwie, w następstwie czego utracił prawo inspekcji szkół, a inspektor Folz (Niemiec) zakazał mu wstępu do szkół. Władze pruskie zarzucały mu robienie im różnych trudności. Był członkiem Towarzystwa Pomocy Naukowej im. Karola Marcinkowskiego, na rzecz którego zapisał w testamencie na fundusz żelazny im. Piotra Dahlmana legat w wysokości 12 tys. marek.

W roku 1898 przeszedł jako emeryt do Zakładu Emerytalnego w Marysinie-Piaskach, gdzie zmarł 29 października 1901 roku i gdzie został pochowany.